

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 19. Mt. XVII

Gegužēs-May 8, 1937

VI SEKMADIENIS PO VELYKŲ

LEKCIJA

I Petro 4, 7-11.

MYLIMIAUSIEJI, būkite išmintingi ir budrūs maldose. Bet visų pirma turėkite vieni kitiems nuolatinės meilės, nes meilė uždengia nuodėmių daugybę. Būkite vieni kitiems svetingi be murmėjimo. Patarnaukite kits kitam, kiekvienas ta dovana, kurią jis yra gavęs, kaip geri daugiropos Dievo malonės užvaizdai. Jei kas kalba, tegul kalba kaip Dievo žodžius; jei kas eina tarnystę, tai tedarai kaip Dievo suteikiamąją galią, kad visame būtų pagarbintas Dievas per Jėzų Kristų.

EVANGELIJA

Jono 15, 26-27., ir 16, 1-4.

ANUO METU, Jėzus tarė savo mokytiniais: Kuomet gi ateis Ramintojas, kurį aš jums siūsiu nuo Tėvo, tiesos Dvasią, kuri iš Tėvo išeina, ji liudys apie mane. Ir jūs liudysite, nes nuo pat pradžios su manim esate. Tai jums kalbėjau, kad nesipiktintumėte. Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda, kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsi tarnaujas Dievui. Tai jie jums darys, nes nepažino Tėvo, nė manęs. Bet aš tai jums kalbėjau, kad, atėjęs jų valandai, atsimintumėte, jog aš buvau tai jums sakęs.

Pamokslas Šeštajam Sekmadieniui Po Velykų

Bastūnas

GENEROLAS ar kapitonas, pirm stojant į mūšio lauką, ragina savo vyrus drąsiai ir narsiai pulti priešą, kad jiems tektų tos dienos pergalę; ir taip pat Jėzus, drąsos pridūdamas, ragino Savo Apaštalus nenustoti vilties, nesibijoti ateities, nors "Jie išmes jus iš sinagogų; ateina net valanda," Jisai aiškina jiems, "kad kiekvienas, kurs jus užmuš, tarsi tarnaujas Dievui." Bet Jisai taipgi skubina jiems paaiškinti, kad jie būsią sustiprinti Šventosios Dvasios ir eisią į pasaulio ašigalius skelbti Jojo žodžius ir darbus ir visai be baimės drąsiai skelbsią Jojo Bažnyčią visam pasauliui ir liūdysią apie Jį, taip kaip Šventoji Dvasia liūdįusi jiems. Vieną kartą tą šios dienos Evangelijos ištrauką perskaičius sunku suprasti kas čia norėta pasakyti, bet ilgiau ir rūpestingiau pamąstę, matome, kad mūsų Viešpats mus iš kalno įspėja ir parodo kas kiekvieno mūsų laukia jei tobulybės keliu seksime, bet taipgi parodo, kad mes tuo keliu vieni nekeliausime, nes neužilgo "ateis Ramintojas, kurį aš jums siūsiu nuo Tėvo, tiesos Dvasią, kuri iš Tėvo išeina."

Mūsų Viešpaties pranašystė kaslink Jojo

Bažnyčios persekiojimų ligi mažiausios raidės išsipildė tuojuo po Jojo į Dangų Žengimo: Apaštalai buvo priversti išsinešdinti iš Jeruzalės ir kiekvienas sau bastytis po visus pasaulio kraštus iki persekiotojai visus ligi vieno išžudė. Šventasis Petras buvo žemyn galva prie kryžiaus prikaltas, šventasis Andriejus taipgi kryžiaus mirtimi buvo nukankintas, šventasis Povilas galvą paguldė, Šventajam Baltramiejui gyvam oda buvo nulupta, ir panašiai visiems apaštalam. Bet jiems mirus, jų vietoj stojo jų įpėdiniai, kuriuos pasaulis taip pat persekiojo, kankino ir žudė. Tiems mirus, stojo kiti, ir taip iki šios dienos kankintojai ir kankiniai savo roles, it kokiam teatre, vaidina, lošia, gyvena. Ši amžina ir sisteminė žūt-būtinė kova, puikiausia ir garsiausia istorija, epika pasaulyje, kurios paskutiniai lapai dar šiandien rašomi, prasideda su pasiūtėliu, bepročiu Nero, kuriam visos išorinės aplinkybės skiria pergalės vainiką, nes Bažnyčia visiškai nugalėta, ar bent taip išrodo, nes Ji su Savo pasekėjais išjuokiama, išnaudojama ir kankinama. Bet dabar, žiūrėdami per dviejų tūkstančių metų patyrimo akis bei akinius, matome, kad ta Nero pergalė, iš tikrųjų bu-

vo jo pražūtis, o Petras ir jo Bažnyčios merdėjimas buvo tikra ir svari pergalė, nes "aš tau sakau: tu Petras, ir ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės." Vardai Titaus, Markaus Aureliaus, Domitiano ir devynios galybės kitų, tai tik pradžia to kruvino audinio, kuris mums ir šiandien audžiamas pergalės ir pralaimėjimo siūlais, kurio kiekvienas siūlelis rodo Petro pralaimėjimą, Ciesoriaus pergalę ir atvirkščiai. Čia mums pasakojama apie kovą, kurioje nėra vietos pasigailėjimui ar mielaširdystei; kur pralaimėtojams buvo ir yra rieštai.

Ir iki šiai dienai Bažnyčia yra persekiujama. Ilgai kruvinas persekiojimo kardas kariavo prieš Šventąją Kristaus Nuotaką, kurią netiktai pagonys kankino, bet net ir savieji, net savo avidės avys tankiai pasirodė plėšraisiais vilkais. Bet nežiūrint visų Savo nelaimių ir skausmų, nežiūrint visų persekiojimų ir kančių, Ji visgi eina Savo keliu ir su pasitikėjimu žiūri į ateitį, pamiršdama visus Savo vargus ir sopulius, nes jie "nežino, ką darą." Kas Jai skaudžiausia užgauna širdį, tai kad Jos Pačios vaikai ne tik atsitolina, užsigrįžta ant Jos, bet net stoja į Josios priešų pirmasias eiles; nors sakosi esą geri katalikai.

Pirmuose krikščionybės amžiuose, Bažnyčia daug iškentėjo, kai Josios vaikų kraujas visame pasaulyje almėjo bei tekėjo, kai vien tik būti kataliku reiškė ne mažiau, kaip būti pasmerktam kankinių baisia mirtimi mirti. Bet ašaros, kurias Bažnyčia tada išliejo buvo džiaugsmo ašaros, ne skausmo, nes kankinių kraujas buvo ta garbinga sėkla, iš kurios išaugo devynios galybės ištikimų vaikųčių mūsų Motinai, Bažnyčiai. Kankinių kraujas buvo tas garbingas rašalas, su kuriuo mūsų tikėjimo dieviškumas buvo amžinai įrašytas į Josios kankintojų sukietėjusias širdis. Bet visai kitokiais persekiojimais kariavo prieš Ją Josios Pačios vaikai! Čia Bažnyčia neauga, kaip augo kruvinių persekiojimų metu, bet mažėja, silpnėja; Ji negali girtis ar didžiutis tokių persekiojimų, nes visi Ją Pačią kaltina, Ją išjuokia ir iš Jos pasityčioja. Pasaulis mato bedievių ydas, nedorybes, bet vietoj tuos bedievius kaltinus, viską metama ir prikišama Pačiai Bažnyčiai, kuri, be abejo, neatsako (ir negalima reikalauti, kad Ji atsakytų) už tokius niekšus, kurie tik vardu yra Josios vaikai.

Šimtą tūkstančių pagonų, bedievių, kitatikių, klaidatikių gyvena arti katalikų Baž-

nyčios, tankiai gyvena net susiedijoje su katalikais, neretais darbe dirba petis į petį su mumis, bet kaip jie gali godoti ir mylėti tokią Bažnyčią, kurioje jie mato tik rauges vietoje kviečių, tik bedievybės dilgeles vietoje dorybės gėlių, kai nedoras atšalusiu katalikų gyvenimas rodo jiems tik karikatūrą, tik iškraipytą paveikslą tos Jėzaus Kristaus Bažnyčios!...

Šiandien, Ispanijos kankinių kraujas yra visos Bažnyčios džiaugsmo ašaros, iš kurių užderės, mūsų Išganytojas mums užtikrina, puiki pjūtis, nes kankinimai rodo, kad laukai "jau pabalę pjūčiai." Kankinių kraujas, tai geriausia krikščionių sėkla. Bažnyčiai nėra ko bijotis Ispanijos ateitimi, lygiai taip pat kaip ir nelaimingosios Rusijos ateitimi. Stalinas, Hitleris ir Mussolini ne pirmutiniai Ciesoriai, žemės galiūnai, ėmė ir ims kardą prieš Petrą. Netokie didvyriai atsimušė į tą Uolą ir, kaip laivas audros trenkiamas, sudužo; o Petras kaip ėjo, taip ir eis savo Mokytojo praskintu taku. *Iš tikrovų*, vien tik Ciesorius puola šioje dvikovoje, Petras tik ginasi; jam užtenka tik gyvuoti, tverti ir laukti. Jis ginasi. Tik tiek jam ir reikia. Veltui Ciesorius jį persekioja, grąšina ar glamonėja, veltui jį apvagia, įžeidžia ir net užmuša: Petras seka Petrą ir pagrindiniai pamatai lieka tie patys. Petras be jokio ginklo, tuščiomis rankomis stoji šion dvikovon, ir kaip tik toji priežastis lemia jam pergalę, kaip tik už tai jis neveikiamas: "nes visi, kurie ima kalaviją, pražus nuo kalavijo." Petrą iššaukė dvikovon bausis Attila, kursai save pasivadino Dievo rykšte, Genserikas, barbarų, vandalų karalius, Romos Imperatoriai, Barbarossa, Karolis V, Napoleonas ir devynios galybės kitų pasaulio didvyrių. Visi Petrą iš visų pusių puolė. Kur jie šiandien? O krikščionių Petras dar gyvena; jis nemirtingas.

Bažnyčiai, kaip matome, negrėšia išorinis pavojus. Nėra tokio priešo, kuris pajęgtų Ją įveikti ar amžinai pavergti. Ne. Ji neturi sau lygaus konkurento. Nėra tokios valstybės, tokio karaliaus, prezidento ar diktatoriaus, kuris Jai prilygtų. Josios didžiausieji ir mariausieji priešai tai Josios pačios vaikai, Josios Sūnūs Palaidūnai, kurie, veddamiesi katalikais, gyvena ir elgiasi kur kas blogiau negu kitatikiškai bei pagonys. Tie išaudiniai katalikai išduoda Bažnyčią, taip, kaip Judas Kristų žydams išdavė. Šiandien Ispanijoje Bažnyčia taip baisiai kankinama ne už tai, kad komunistai, sindikalistai ar

kokie kiti "istai" įsigalėjo, bet kad Bažnyčia susilpnėjo, kad Banyžčiai vadėlės iš rankų išspruko, už tai, kad devynioliktame šimtetyje darbininkai, liaudis atšalo, atsitolino nuo Bažnyčios. Neturtas, badas ir neteisīgumas privedė juos prie atskalūnystės, nuo tikėjimo atpuolimo. Jie ėmė nekęsti Bažnyčios, nes jie nekentė Bažnyčios draugų ir Josios vaikų, kurie tik vardu katalikai, kurie išnaudoja juos ir kuriuos Bažnyčia netiktai ką nenubaudė, neįspėjo, bet net prie Savęs prisiglaudė. Už jų visus darbus Bažnyčia dabar savo krauju atmoka.

Iš tikrųjų, jau laikas atbusti. Šventasis Tėvas, 1931 metais įspėjo visus, kad pasaulis revoliucijos raugalu atsirūgsta. Ispanija atydos neatkreipė į Šventojo Tėvo įspėjimą, ir šiandien kraujuose paskendusi. Mums reikia pasimokyti iš kitų šalių istorijos tragedijų. Ne Bažnyčia neištesėjo, ne Josios mokslas bei pamokymai apleido ar užmiršo darbininką ir darbo žmogelį ir jo reikalus. Mes, katalikai, Amerikoje, kaip ir kitur, neištesėjome, nuo savo Bažnyčios nutolome, nuklydome. Mes turime prisipažinti savo trūkumus ir patys persitvarkyti, nes jei dar ilgiau palūkuriuosime, kitų rankos tuojau bus ištiestos mums pagelbėti visa tai prisipažinti, bet tos rankos nebus draugų bei prietelių rankos. Amen.

Puoškime Marijos Altorių

ŠVENTASIS ALFONSAS LIGUORI savo raštuose "Le Glorie Di Maria" aprašo štai kokį atsitikimą:

"Tėvas Auriema pasakoja, kad viena varginga piemenaitė taip didžiai mylėjusi Mariją, kad didžiausia josios linksmybė, buvo vaikščioti į mažą Dievo Motinos kopyltelę ir ten ramiai melstis, kuomet jos avutės netoli ganėsi. Matydama, kad maža ten esanti Dievo Motinos stovykla visai nebuvo papuošta, sumanė pati savo rankomis ją papuošti. Vieną dieną, pasirinkusi lauke gėlių, nupynė vainiką ir uždėjo ant stovylos galvos, sakydama: "Mano Motina, norėčiau uždėti Tau ant galvos aukso ir brangių akmenų vainiką, bet būdama neturtinga to negaliu padaryti. Priimk nuo manęs tą gėlių vainikėlį, kaip ženklą, kad aš Tave myliu." Pamaldai piemenaitė nuolat taip gerbė švenčiausiąją Panelę ir kiek galėdama, Jai tarnavo. Dabar pažiūrėkime, kaip švenč. Panelė atsilygino savo tarnaitėi.

Kartą keliaudami per tą šalį du vienuoliai, pailsę, atsisėdo po medžiu pasilsėti. Vienas užnigo, o kitas budėjo, bet abu matė vienoki regėjimą. Juodu regėjo būrį labai gražių panelių, tarp kurių buvo viena gražiausia bei prakilniausia. Vienas iš jų išdrisęs paklausė: "Ponia, kas tu esi ir kur eini?" "Aš," atsakė "esu Dievo Motina; štai einu su tomis panomis į artimą kaimelį atlankyti pavargusios miršančios piemenaitės, kuri labai dažnai mane atlinkydavo! Po to regėjimas išnyko. Tuomet abu vienuoliai susitarė nueiti pas tą piemenaitę. Įėję į mažą josios būstelį, pamatė ją sergančią begulinčią ant šiaudų. Pasveikino ją; o ji tarė: "Mano tėvai, prašykite Dievo, kad leistų jums pamatyti, koksai panų būrys dabar prie manęs yra." Vienuoliai atsiklaupė ir tuoj pamatė Mariją, stovinčią šalia miršančios su vainiku rankoje ir ją raminančią. Štai tosios panos pradėjo giedoti; begiedant palaimintoji piemenaitės siela išėjo iš kūno. Marija ją apvainikavo ir paėmė į dangų.

MARIJA

*Nuo amžių Tu skaisti pradėta,
Linksmybė Tavo amžina,
Nuo amžių Dvasiai pažadėta
Tu Sūnui skirta Motina!*

* * *

*Gėlė ne žemės, — ne dangaus,
Gėlė Tu Dieviškos širdies,
Gėlė Tu kvapo įstabaus
Pražyodus mums glėby mirties.*

* * *

*Marija, Motina, salybės
Stebukle meilės divinos!
O meile Dieviškos šventybės
O versme laimės Amžinos!*

* * *

*O Saule šventa, o Grožybe,
Šventybės Dievo Atspindy!
O Motin meilės, o Saldybe
Leisk degti mums dangaus ugnį!*

* * *

*Ugnies takais, ranka galinga
Tu vesk prie Dieviškos širdies,
Apsiautus meile stebuklinga,
Mus žustančius narsuos mirties!*

Vynmedžio šakelė.

DANGUN ŽENGIMO ŠVENTĖ.

E V A N G E L I J A

Morkaus 16, 14-20.

ANUO METU, Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerkta. Tuos,

kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks. Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais.

Viešpaties Jėzaus Dangun Žengimas

Kun. A. T. (Samata)

KETURIAS DEŠIMT dienoms pasibaigus po garbingojo iš numirusių prisikėlimo, atėjo valanda, kad Jėzus Kristus turėjo aplėisti šią žemę. Klausydami Viešpaties paliepimo, arba traukiami dėl Sekminių šventės artėjimo, apaštalai sugrįžo į Jeruzalę, ir tuo metu, anksti rytą, dar vieną kartą Viešpats Jėzus juos visus subūrė aplink Save tur būt aplėistame Vakarienuotyje. Ir paskutinį kartą Jis sėdosi prie stalo, kurs buvo pirmiau pašvęstas Eucharistine Puota, ir valgydamas kartu su apaštalais, "Jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti (Dangiškojo). Tėvo pažadėjimo."

"Apie jį," kalbėjo Jėzus apaštalams, "jūs girdėjote iš mano burnos. Nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jūs gi, nedaugeliui dienų praslinkus, būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia."

Ir Jėzus toliau tęsė Savo kalbą, kalbėdamas: "Tie yra mano žodžiai, kuriuos esu jums pasakęs, dar tebebūdamas su jumis: Reikia, kad įvyktų visa, kas parašyta apie mane Mozės įstatyme, Pranašuose ir Psalmėse." Ir kuomet tai kalbėjo, Jis davė jiems išmanymo, kad jie suprastų Raštus, ir dadūrė, tardamas: "Taip parašyta ir taip turėjo Kristus kentėti ir trečiojoje dienoje keltis iš numirusių. Reikia skelbti Jo vardu atgaila ir nuodėmių atleidimas tarp visų tautų, pradėdant nuo Jeruzalės. Jūs gi esate tų dalykų liudytojai. Aš atsiųsiu ant jūsų, kas mano Tėvo pažadėta. Pasilikite

mieste, iki jūs būsite apvilkti galybe iš aukštybės."

Tada Viešpats Jėzus vedėsi į Alyvų kalną Savo apaštalus, kurie Jį sekė, ir jie dar buvo apimti skaisčia ir viltinga nuotaika, nes prisikėlusio Jėzaus esimas tarp jų išblaškė visas pirmųkštes abejones ir pridavė giedrios vilties ir dangiškosios ramybės. Ir jie pradėjo tikėti apie Kristaus garbę, ir kad jie kartu su Kristumi didžiuosius. Dėl to, jie klausė Kristaus, sakydami:

"Viešpatie, ar šiuo laiku Tu sugrąžinsi karalystę Izraeliui?"

Dar vieną ir paskutinį kartą Dieviškasis Išganytojas sustabdė apaštalu kilstančias ambicijas, ir jiems pakartojo jau duotą Savo įsakymą laukti ateinant Šventosios Dvasios, kad jos pagalba galėtų nešti Evangelijos išganingą nuotaiką visam pasauliui.

"Ne jūsų dalykas," Jis atsakė jiems, "žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė Savo valdžia; bet, kaip tik Šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jūs gausite galios ir būsite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščiu."

Net ir Samarija, ta neteisybių ir paleistuvybės žemė, net ir visas platusis pasaulis, nors ir paskendęs stambeldystėje, turės tapti Viešpaties Jėzaus karalyste! Dėl to ir apaštalai suprato, kad dabar nebuvo laikas klausiti Mokytojo, ir jie sekė Jį į kalną nieko nekalbėdami ir nieko neklausdami.

Ir jie atėjo į Alyvų kalną, nuo kurio galima matyti Betanijos pakraščius ir Jeruzalės miestą. Čia Viešpats Jėzus stovėjo va-

landėlę nejudomas, ir čia, Jis, pakėlęs pervertas Savo rankas ir jas ištiesęs ant apaštalių ir visos žmonijos, laimino, o paskui pasikėlė į aukštybes ir garbingai įžengė į Dangų, kad per amžius palaimintoje vienybėje būti su Tėvu ir Šv. Dvasia. Taigi, tuomi užbaigta Garbingojo Prisikėlimo stebuklas, nes Savo galybe Jėzus Kristus kėlėsi iš numirusių, taip pat Savo galybe Jis įžengė į Dangų. Tačiau, Jėzus Kristus atgal grįš į žemę, ne kaipo Tarpininkas, bet kaipo visos žmonijos Teisėjas. Tą Kristaus atėjimo pranašystę skaitome šv. Rašte, kada, po Viešpaties Jėzaus Dangun įžengimo, du angelai pasirodė nustebusiems mokytiniais ir jiems tarė: “Vyrai, Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrėdami į Dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į Dangų, taip pat *ateis*, kaip matėte Jį einantį į Dangų.” Tuomet, apaštalai, džiaugdami, sugrįžo į Jeruzalę. Čia jie nuolat lankydavo bažnyčią, garbino ir dėkojo Dievui.

Gi Jėzus Kristus, su visomis išlaisvintomis iš pragarių sielomis, įžengęs į Dangų, ir ten, Dangiškajam Tėvui, rodydamas Savo žaizdas, tarė: “Aš pagarbinau Tave žemėje ir atlikau darbą, kurį Tu man davei daryti.” Ir kuomet Dangiškasis Tėvas Mylimajam Savo Sūnui tarė: “Atsisėsk mano dešinėje, pakol paguldysiu Tavo priešinikus po Tavo kojų,” tuomet visas Dangus nudžiugo ir užgiedojo iškilmingą ir linksmą *alleluiją*!

Visas Dangus nudžiugo ir linksminosi, kai į jį sugrįžo Viešpats Jėzus Kristus, kaipo mirties, sėtono ir pragaro nugalėtojas. Taip pat linksminosi ir dėl to, kad net pats Dievas pirmą kartą parodė neapsakomą ir beribę Savo didenybę teisingųjų sieloms, kurias Jėzus Kristus išlaisvino iš pragarų. Kartu džiaugėsi ir laimingos išlaisvintos sielos, nes pirmą kartą dalinosi Dangaus linksmybėmis, pirmą kartą regėdamos Patį Dievą, į Kurio paveikslą ir panašumą yra sutvertos.

Ateis laikas, kuomet ir mes su Dangaus palaimintaisiais džiaugsimės Danguje, jei tik priedermingai gyvensime ir sąžiningai vykdysime Dangiškojo Tėvo valią čia, žemėje. O apie viso gražumo tų Dangaus gėrybių, šv. Raštas štai ką sako: “Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas priirėngė tiems, kurie Jį myli” Be to, šv. Raštas kalba, kad Danguje būsime: 1) laisvi nuo visokių rūpesčių, 2) bendrausime su palaimintųjų ir šventųjų sielomis; ir 3) per amžius regėsime Dievą.

Visi Katalikų Bažnyčios Tėvai ir Doktorai vienaip moko, kad Dievo regėjimas bus didžiausias visų palaimintųjų ir šventųjų džiaugsmas. Regėti Dievą, anot šv. Rašto, yra tai Dievą pažinti. Dėl to šv. Jonas reikšmingai rašo: “Tai yra amžinas gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienatinį tikrąjį Dievą, ir Kurį siuntei, Jėzų Kristų.”

Šiandien, kai nedorybė ir bedievybė plačiai plinta ir išisaknėja mūsų gyvenime, o bedieviškoji spauda silpnuolius atitraukia nuo skaistaus ir dorovinio gyvenimo, kai depresija mus kankina ir vargai spaudžia vargdienius, turime, kiek galėdami, daryti širdingą atgailą, pakelti savo širdis į Dangų ir melsti Dievo pasigailėjimo, kad mus išlaisvintų iš šių dienų skurdo ir vargų. O Visagalis Dievas gali žmonijai parodyti išeitį, jei tik ji sugrįš prie Dievo ir Jį pripažins savo sąžinės ir sielos Karaliumi. Tik jau nereikėtų pamiršti šių šv. Rašto reikšmingų žodžių: “Ieškokite visų pirma Dievo Karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta.”

Šis ketvirtadienis, kuriame išpuola Viešpaties Jėzaus Dangun Žengimo šventė, tepaskatina tikinčiuosius eiti į savo parapijų bažnyčias ir dievobaimingai išklausyti šv. Mišių. Tą dieną pamirškime vargus ir savo širdis pakelkime į Dangų prie Aukščiausiojo, meldsimi, kad Jo Karalystė ir viešpatavimas kuogreičiausiai įvyktų čia, žemėje, kad visų katalikų gyvenimas būtų tikslus ir pavyzdingas, o Jėzaus švenčiausioji širdis, kuri taip karštai trokšta žmonių širdyse gyventi ir viešpatauti, kad būtų prapažinta ir jaučiama ir žinoma, kaipo mūsų visų Valdovas ir Karalius.

PASAULIS.—Palaiminti, kuriuos pasaulis ant rankų nešioja, kuriems gera linki, kuriems pataikauja, kuriems šlovē reiškia, nes tuo būdu malonių kelių vaikšto ir ramias dienas nūgyvena. Palaiminti, jei jus žmonės aukštai stato, jei jus giria, pažymi, laipsniais apkabinėja. Jei pavydės jums to, kuo esate, reiškia — jūs troškimų viršūnes pasiekę esate. Džiaukitės ir naudokitės savo laime!

KRISTUS.—Palaiminti, kurie persekiojimus dėl teisybės kenčia, nes jų yra dangaus karalystė. Palaiminti, jei jus pašėpia dėl Manęs ir visa bloga jums kalba: džiaukitės ir naudokitės šia savo laime. D o s s .

Motinos Dieną Minint

Kun. A. T. (Samata)

MOTINOS DIENOS minėjimas įkvėptas ir kilnus paprotys gegužės antrąjį sekmadienį buvo gerbtinai ir iškilmingai įkurtas 1914 metais, kuriais Amerikos Jungtinių Valstybių valdžia tą dieną paskelbė tautine švente. Tuomi Šiaurinės Amerikos tauta parodo, kaip įvertina ir pagerbia motinystę. Gegužės mėnesį Motinos Dienos minėjimas taip pat sutitaiko ir su Bažnyčios dvasia, nes gegužės mėnuo yra ypatingai pašvęstas Nekalčiausiai Paneli Marijai, visos žmonijos Motinai.

Patį prigimtis, kaip ir Dievo tiesioginis įsakymas, moko mus, kad nieko nėra teisingesnio ir išmaningesnio ir išmaningesnio, kaip kad vaikui gerbtų tuos, kurie jiems davė gyvybę, rūpinosi išauklėti ir išmokslinti, nežiūrint, kiek atsieina. Sakoma, kuomet Patys Dievas asmeniškai negalėjo rūpintis vaikų reikalais, Jis parėdė, kad motinos, kaip Jo atstovės, visa tai atliktų, rūpintusi vaikeliais, juos globotų ir auklėtų.

Kilnios krikščionės motinos yra žemės druska. Jos yra kiekvienos tautos svarbiausias ramstis. *Nuo katalikių motinų daugiau nekaip nuo kitų* pareina pasaulio išganymas, nes jos yra, taip sakant, bendradarbės Dievo parėdyme, kuriuo pasaulio laimė sklandžiai rišasi su kiekvienos šeimos šventumu ir palaima. Ir taip, vieną kartą prancūzė inteligentė paklausė garsaus Napoleono, kas labiausiai reikalinga

Prancūzijai: kareivių, valstybės gabių vyrų ar narsių vadų? Napoleonas atsakė tvirtinančiu "ne." Kuomet ta prancūzė neliovė jo klausinėti, jis priprastai atsakė: "*Labiausiai reikalinga gerų motinų.*" To labiausiai reikia ir mūsų tautai.

Kilniausioji Motina.

Mūsų motinos iš malonės ir prigimties

Motule! To palaiminto vardo aidėsys mūsų ausims yra malonesnis ne kaip muzikos žavėtinis gaidos. Čia, žemėje, nėra tokio instrumento, galinčio duoti taip sujudinantį akordą, kaip kad vieno žodžio skambėsysis: *Motina*. Po Jėzaus ir Marijos šventųjų vardų, gražiausias vardas yra Motinos vardas, kurį žmogus gali ištarti. Tame žodyje tūno pamaldumo gelmės ir visų motinų beribė meilė. — Nuo pat gyvenimo prasidėjimo, silpnas kūdikėlis priebėgos pirmąją vietą randa savo motinos prieglobstyje; kūdikystės ir vaikystės visuose vargeluose ir skausmuose motina savo kūdikiui yra neliaujanti paguoda ir globėja. Net ir audringame vyriš-

kume, ramybė įeina į nuvargintą širdį, kuomet motina taria meilingą žodį ir paguodžia. O kaip dažnai palaidūnas vaikas, nepaisantis kitų išganingiems patarimams, visgi paklauso pamaldžios ir meilingos motinos malonių žodžių ir gelbstančių perspėjimą.

Motule! Kaip kilnus tas vardas, kaip šventas ir dievingas kiekvieno ištikimo vaiko

POPIEŽIAUS ATSTOVAS LONDONO IŠKILMĖSE

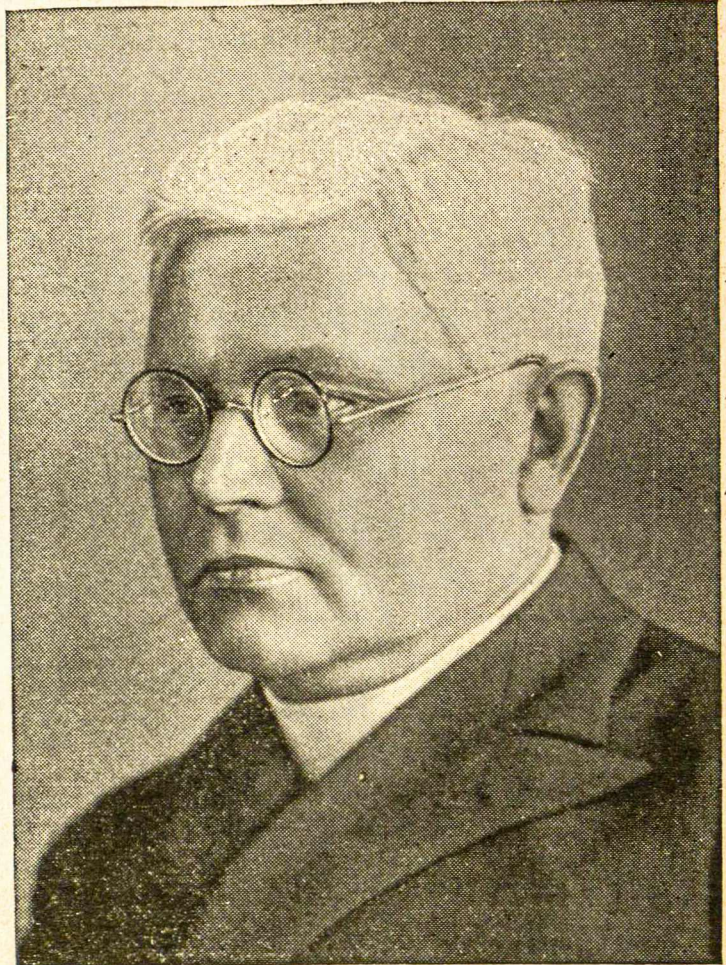
Jo Ekscelencija arkivyskupas G. Pizzardo, titulinis Nicėjos arkivyskupas, bus vyriausias Popiežiaus atstovas Anglijos karaliaus Jurgio VI vainikavimo iškilmėse Londone, gegužės 12 d.

J. VALSTYBIŲ NACIONALIS EUCHARISTINIS KONGRESAS ĮVYKS 1938 METAIS

New Orleans, La. — New Orleans J. E. arkivyskupas J. F. Rummel skelbia, kad J. Valstybių nacionalis Eucharistinis kongresas įvyks šiame mieste 1938 metais spalio 17 iki 21 d. imtinai.

Kongresui laiką patvirtino Clevelando J. E. vyskupas J. Schrembs, nacionalių Eucharistinių kongresų globotojas.

KAN. JUOZAS TUMAS-VAIŽGANTAS

Šių metų balandžio mėn. 29 dieną sukako ketveri metai, kai mirė kan. Juozas Tumas-Vaižgantas. Kiekveneriais metais jo mirtį visi lietuviai, kaip galint, plačiau pamini. Kan. Juozas Tumas-Vaižgantas yra vienas iš populiariausių ir daugiausia Lietuvai nusipelnusių žmonių. Reta rasti kitą tokį žmogų, kuris taip plačiai ir giliai būtų įaugęs į mūsų tautos kultūrinį gyvenimą, kaip kan. Juozas Tumas-Vaižgantas. Spaudoje, mene, moksle, religijoje, politikoje ir įvairiose kultūrose bei visuomeninėse organizacijose, per keturiasdešimt metų, tauri bei ekspansyvi jo asmenybė plačiai bei turiningai pasireiškė. Nuo "Aušros" laikų ligi pat savo gyvenimo pabaigos, kan. Juozas Tumas-Vaižgantas žengė pirmose mūsų tautos veikėjų eilėse, o savo asmenybe ir veikalais visuomet atstovavo pačiam jautriausiam, pačiam gaivališkiausiam mūsų tautos elementui.

Kan. Juozas Tumas-Vaižgantas gimė 1869 m. rugsėjo 20 d. Malašių kaime, Svedasų parapijoje. Po kilnios darbuotės Dievo ir Tėvynės naudai, jis mirė sulaukęs 64 metų amžiaus.

akivaizdoje ir širdyje. Visa kas yra gražu ir kilna, visa kas yra gera, atleidžiančia, atsidavusia, visa kas reiškia meilę ir karžygišką pasiukojimą, telpa ir yra sujungta viename žodyje: *Motulė*.

Prigimtis motinos paveikslą neišdildomai ir giliai įspaudė į mūsų sielą, ir nors galingi ar audringi vandenynai ją užlietų ir veržtusi per ją, visgi niekada negalėtų panaikinti mūsų motinos palaiminto atminimo.

Marija, mūsų Dangiškoji Motina

Iškelta viršum žemiškųjų motinų yra Marija, mūsų Dangiškoji Motina. Mums duota privilegija Mariją vadinti *Motinos* maloninguoju vardu, ir didele meile esame traukiami pas Ją, apturdami didžiausią džiaugsmą ir laimę nuolatai liekantis Jos palaimintoje draugystėje. Kuomet esame arti Marijos, mūsų širdis prisipildo laiminga ramybe ir vidujiniu džiaugsmu, ir jaučiamės be galo laimingi, kad tos laimės negalima išreikšti mūsų kalboje. A, dėl to iš mūsų sielų gilumos atsiliepiame į Ją: "Meilingiausioji Marija, Tu esi mūsų Motina, o mes esame Tavo vaikai!"

Tu esi mūsų Motina! Tu tapai mūsų Motina džiaugsme tą iškilmingą valandą, kuomet pagimdei Jėzų Kristų, mūsų vyresnįjį Brolių, ir su Juomi mums taip pat davai gyvenimą. Tačiau, ypatingai ties Kryžiumi Tu tapai mūsų Motina skausme, kuomet paskutiniu Savo kvapu Jėzus davė Tave mums šv. Jono asmenyje, tardamas: "Moteriške, štai Tavo sūnus! — Sūnau, štai tavo Motina!"

Mūsų žemiškosios motinos iš tikrųjų daug davė mums duodamos mūsų kūniškąją būtybę, bet tikrai dievota motina, sekama Mariją, nepasitenkina savo kūdikiui davusi gamtinę gyvybę. Jos savo mintis pakelia į amžinąją ir antgamtinę gerovę, kurią laiko už visa-svarbiausią. Tokia motina tarš savo vaikui, kaip šv. Blanchė kad tarė: "Mano vaikelai, aš labai myliu tave, vienok aš tave skubiau matyčiau mirusį ties mano kojomis nekaip matyti tave kadaise papildant vieną mirtinąją nuodėmę."

Jei žemiškosios motinos gali būti apimtos tokiais kilniais norais ir troškimais, juo kaip daugiau gali būti Marija, mūsų Dangiškoji Motina, kurį dėl mūsų turi vien tyriausią ir kilniausią meilę. Ji gerai žino, kad tapome Jos vaikeliais per Jos Dieviškojo Sūnaus karčią Kančią. Kaip Ji buvo suvienyta su Jėzumi Kančio uolome dėl sielų apaštališkųjų

darbų pasiuntinybėje, Ji taip pat stovėjo po Kryžiumi su kalaviju perverta širdimi, kartu kentėdama su Juomi visas baisiausias kančias Jo karčioje agonijoje ir mirtyje. Ji girdėjo tuos Jo širdį perveriančius maldavimus, kurie Dangiskajam Tėvui kartotinais ėjo iš Jo sužeistos ir kruvinos širdies. Ties Kryžiumi neišreiškiamu skausmu ir kančia Ji tapo visų žmonių giminės Motina, ir Ji žino neįkainojamą vertybę tų sielų, kurios yra pavestos Jos rūpestingai globai.

A, Marija, mūsų Motina, Tu gerai žinai, kaip brangiai atsiėjo ir kainavo mūsų sielos Tavo Dieviškajam Sūnui. Tat, kaip galėtum pamiršti mus, kurie buvome Tau pavesti ir atiduoti kaip Tavo vaikeliai? Todėl, o Marija, būk mūsų tikroji Motina, ir parėdyk, kad taptume panašiais į Tavo Sūnų, mūsų Brolių.

Mūsų Motina yra Išmintingiausioji

Marija yra mūsų Išmintingiausioji Motina, laisva nuo kiekvienos žmogiškosios klaidos. Viršum visos prigimtinės meilės, amžinybės skaisčioje šviesoje — Marija visa supranta ir įvertina tikrąją vertybę. Tačiau, mes lyg neišmintingi vaikai, kaip dažnai atsiduodame žemiškoms tuštybėms, kurios blizga ir mus patraukia tais savo bizgučiais! *Deja! ir kaip dažnai atmetame amžinosios vertybės žemčiūgus*, nes jie yra paslėpti mūsų kasdieninio gyvenimo paprastuose darbuose! Mes ilgiamės žemės praeinančių ir gaištančių linksmybių, ir pamirštame, kad mūsų sielos niekada nepragaiš. Tokio vaikiško elgimosi Marija negali užgirti ir juomi negali dėmėtis. Tai turime atsiminti, kuomet pas Ją atsikrepiame su prašymais ir maldavimais, manydami, kad Ji išklaussiantis. Mūsų maldos visada bus tikrai išklaustos, vienok laiką ir progas turime palikti mūsų meilingai ir išmintingai Motinai. Ji žino, kas dėl mūsų yra gera, ir Ji visada mums teiktų tų dovanų, kurios eina mūsų dvasiškai naudai, jei tik Jai atsiduosime. Kai nė viena žemiškoji motina savo vaikui neduotų užnuodinto gėrimo, nors vaikas būtų sužavėtas to vandens vyliojimu, taip pat ir Marija sulaiko tuos mūsų prašymus ir maldavimus, kuriuos Ji žino, kad mums yra nenaudingi arba kenksmingi.

Mes esame Tavo vaikai! Brangiausioji Motina, Tu gali užgesinti mūsų sielų karštį ir nerimą, ir gali mums teikti dangiškosios išminties, kuri niekina ir atmeta pragaiš-

tančias žemiškas linksmybes. Su Tavimi, o Marija, mes galime pelnyti malonią ramybę ir Tavyje rasti tikrąją priebėgą nuo visų žemiškųjų rūpesčių. Kuomet Tu esi kartu su mumis, mus apima neišreiškiamas džiaugsmas ir esame palaimintoje ramybėje. Ir atrodo, kad visi rūpesčiai mus apleido, nes Tu esi arti mūsų.

O Marija! Kaip saldu ir palaiminta yra prisiminti Tave, nes mūsų nuvargusios širdys tuojau nudžiunga! Tu mus laimini, ir Tu mus trauki į savo nekaltybės ir grožio

skaisčiąją ribę. Mes negalime bendrauti su nekaltu ir geru asmenim be tapimo geresniais, bet Tavo palaimintoje draugystėje, o Marija, *skaisybės plaukianti upeliai* mus apninka, kad mus iškelti viršum mūsų žemiškųjų troškimų patenkinimo, kad pelnytume saldžią ir maloningą ramybę, ir kad nusiramintume kartu su Tavimi. Tat, o Marija, visada būk mums gera ir rūpestinga Motina! Ir vesk mus tuo keliu, kuris eina pas Tavo Dieviškąjį Sūnų, nesibaigiamą linksmybę ir amžinąją laimę kartu su Tavim gyventi Jo amžinoje karalystėje!

MALDOS APAŠTALAVIMAS ŠVENČIAUSIOJE JĖZAUS ŠIRDYJE

Bendroji intencija gegužės mėnesiui, kurią Šv. Tėvas, Popiežius Pijus XI paskyrė:

Karštas atsišaukimas prie Nekalčiausios Taikos Karalienės.

PASAULIS vargų suspaustas, trokšdamas ramybės, laukė iš šalių ir tautų vadų taikos. Bet veltui. Nes visose tarptautinėse konferencijose buvo visiškai išskiriama Taikos Karalienė. Jose susilaukta stoka išminties arba nuoširdumo; net ir abiejų dalykų gal trūko iš tautų vadų pusės.

Kaip pirmiau, taip ir dabar, mūsų Šventasis Tėvas prašo mūsų kreipti savo akis į dangų. Šiame mėnesyje, Jis prašo visų maldauti Švč. Jėzaus Širdies, kad visi katalikai dievotai ir nuolatini melstusai į mūsų Palaimintąją Motiną, į Nekaltąją Taikos Karalienę. Pasitikimai mes privalome kreiptis į Mariją, nes iš tikrųjų Ji yra Nekaltoji Taikos Karalienė. Per Jos Nekaltąjį Prasi-dėjimą, malonėj gimusi taika, "Taikos tvarka" tarp Dievo ir žmogaus, visados Joje buvo, nes prigimtoji nuodėmė, toji pirmoji taikos priešininkė, Jos niekad nepalietė. Esant Pana-Motina Dievo-Žmogaus, Ji pagimdė "Taikos Kunigaikštį," kuris pasaulin atėjo suteikti "Ramybės žemėje geros valios žmonėms," esant visų mums iš Dievo malonių Išmeldėja ir Užtartytoja, Ji suteikia gausybės Atpirkimo vaisių, kad mes galėtumėme džiaugtis "Kristaus Ramybe Kristaus Viešpatavime."

Nekaltoji Taikos Karalienė, pasigailėk mūsų! Skaisčioji Taikos Karalienė, melski už mus! Skaisčioji Ramybės Karalienė, užta-ryk mus!

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA:

Melstis už tuos pasaulio kraštus, kuriuos Evangelija dar nepastiekė.

ŠV. MONIKA

ŠV. MONIKA gimė 332 m. ir mirė 387 m. Ji užima svarbią istorijos vietą, nes ji buvo šv. Augustino motina. Per jos nuolatinį meldimasi, kuris tęsėsi 20 m., jos sūnus Augustinas atsivertė prie Dievo. Jos vyras buvo pagonis. Galima spėti, kad Augustino tėvas daug įtekmės padarė savo sūnuje. Šv. Monikos maldų ir ašarų vaisiais, jos vyras prieš mirtį taipgi paliko krikščionimi. Po savo vyro mirties prasidėjo tas ilgasis darbas išgelbėti savo sūnaus sielą iš šėtono nasrų. Ji sekė savo sūnų nuo šalies į šalį ir pagaliau, jai pasisėkė išgelbėti jį nuo pražūties ir nuodėmės pančių. Dievobaimingos motinos sunkiausias kryžius yra palaidus sūnus arba duktė.

PRATYBA

Ištesėjimas maldoje. — Mes nuolatos turime melstis be perstojojimo. Nuolatinis meldimasis, nors dažnai ir esame paskendę nelaimėse ir varguose, sukelia Dievo akyse daug pagarbos. Dievas už nuolatinės, iš-tvermingas maldas daug kuo užmoka; bet kartais Jis išmėgina mūsų intencijos gerumą, norėdamas, kad mes įrodytume troškimo tikrumą per nuolatinę maldoje ištvermę.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

BBRANGUS PROMOTORIAU: Kad labiau sukėlus susidomėjimo Maldos Apaštalavimo atžvilgiu, reikalinga giliau

suprasti tos draugijos šaunumą. Bendrai kalbant, ko didesnis bus tas supratimas, to uolesnis bus troškimas tuo Apaštalavimo bendradarbiavimu dalintis; žodžiu, to geresni būsime skleidėjai.

Pereitame mėnesyje matėme, kad Maldos Apaštalavimas yra taip dvasioje, taip pačiam jos užvardyme. Tėvas Enrikas Ramiere, kuris buvo Jos pirmasis Direktorius Generolas, užvardino Ją, "Šventoji krikščioniškų širdžių draugija, susivienijusi su Švč. Jėzaus Širdimi, nešti pirmyn Bažnyčios pergalę ir sielų išganymą." Ji yra "maldinga draugystė," kuri turi apimti kodaugiausia katalikų, ir paversti visus juos apaštalais, kad tokiu būdu būtų galima tęsti tą misiją, kurią Kristus uždavė savo Apaštalamis. Apaštalavimo esminė dvasia yra uolumas. Nors nevieni katalikai gali parodyti savo uolumą dirbdami kaip misijonieriai namie arba svetimose kraštuose, vis vien turi reikštis koks kitas būdas parodyti šį uolumą. O šis uolumas, kaip tik reiškiasi Maldos Apaštalavimo draugijoje, kuriuo kiekvienas gali naudotis, t. y., malda. Todėl ir turime tą vardą Maldos Apaštalavimas.

Maldos dvasia tadgi, esminiai yra susijusi su Apaštalavimo darbo uolumu. Mūsų dieviškasis Viešpats įrodo mums tą maldos svarbą, kaip būdą mūsų uolumo vykdymui. Ar Jis to neįsakė, kuomet mokė Apaštalus maldą "Tėve Mūsų," sakydamas: "Teesie Tavo Valia?" Ar to neįsakė, kuomet tarė: "Melskitės, tadgi, piūties Viešpaties, kad atsiųstų piūčiai daugiau darbininkų," nes "piūtis tiesa didelė, bet darbininkų maža?" Šv. Povilas taipgi ragino prie uolios maldos sakydamas: "Taigi, aš visu pirma raginu daryti maldas, prašymus, užtarymus, dėkojimus... už visus... nes tai yra gera ir patinka akyvaizdoje mūsų Išganytojo Dievo, kuris nori, kad visi žmonės būtų išganyti ir pasiektų tiesos pažinimą." Bet, kiekvienas misijonierius, kaip šv. Povilas, prašo mūsų pagelbos žodžiais: "Aš prašau jūsų tadgi, broliai, per Jėzų Kristų mūsų Viešpatį, ir per šv. Dvasios gailestingumą, kad jūs man pagelbėtumėt savo maldomis pas Dievą."

Jie prašo mūsų maldų, dėl to, kad sielų atsivertimas yra tai antgamtinis malonės veikimas, ir tokiu būdu, gryna Dievo dovana. Šie misijonieriai gali darbuotis, prakaituot, Dievo Žodį skelbt, perspėti ir, net savo gyvybę sielų išganymui paaukoti, bet vis vien, sielų atsivertimui yra tai Dievo malonės pasekmės. Tautų Apaštalas sako, "Aš sodi-

nau, Apolis laistė, bet Dievas davė augimą. Taigi ne tas, kuris sodina, ar kuris laisto, yra šis tas, bet kursai duoda augimą, Dievas."

Tame ir yra uolios maldos svarba kaip būdas sielų išganymui. Kaip Sename Įstatyme izraelitai apturėjo pergalę ant savo priešų, kuomet Aaronas ir Uras laikė Mozės rankas pakėlusias į Dievą, taip ir mes per mūsų maldas padėsime misijonieriams ir apturėsime tą malonės veiklumą, kuri padės jam užkariauti sielų Dievo karalystei.

Gilus pasitikėjimas privalėtų mus žadinti prie uolaus apaštalavimo darbo. Ar mūsų Viešpats mus prie to neragino, kaip jau pirmiau matėme? Prisdėjimas prie tokio prakilnaus darbo džiugina Išganytojo Širdį. Ir be abejonės, prie šio Išganytojo džiaugsmo taipgi galime pridėti Išganytojo prižadėjimą: "Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvo mano vardu, bus jums duota." Taigi, melskitės ir tokiu būdu tapkite apaštalais.

J. E. VYSKUPO M. REINIO LANKYMASIS RYTINĖSE VALSTYBĖSE

Jo Eksc. vyskupas M. Reinys atvyksta į Ameriką birž. 17 d. Rytų K. V. provincija nustatė žiokį maršrutą, kuris kun. klebonų noru gali būti keičiamas:

Birželio 17 d. priėmimas Knights of Columbus viešbuty Brooklyn, 18 d. vakare New Haven, Conn., 19 d. ryte Bridgeport, Conn., vakare — Newark, N. J. Birželio 20 d. 9 val. rytą Angeių Karalienės parapija, 11 val. šv. Jurgio par. Brocklyne, vakare — Elizabeth, N. J. Birželio 21 d. vakare Baltimore, Md., 22 d. — N.C.W.C., Katalikų Universitetas, Apaštališkasis Delegatas, Washington, D. C. Birželio 23 d. vakare Bayonne, N. J., 24 d. ryte Maspeth, N. Y., vakare Jersey City, N. J., 25 d. vakare Paterson, N. J., 26 d. ryte Harrison, N. J.

Jo Ekscelencija išvyks į kitas kolonijas birželio 26 d. vakare. Griš Brooklyn liepos 4 d. ryte bus Maspeth 9 val., o 11 val. bus Apreiškimo P. Švč. bažnyčioje, po pietų dalyvaus Lietuvių Dienoj Klasčiaus parke, vakare išvyks į Marianapolio kolegiją.

Apylinkės maršruto komisiją sudaro kunigai J. Aleksiušas, J. Balkūnas, J. Kinta.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Norkienė V., Chicago, Ill.	10.00
Balilonienė Karolina, Philadelphia, Pa.	9.00
Žilinskienė P., Brighton, Mass.	4.00
Vildžiūnas A., Chicago, Ill.	5.00
Leonavičienė G., North Chicago, Ill. ..	5.00
Mar. Rėm. 36 skyr., New Britain, Conn.	5.00
Nasakaitas O. ir P., Chicago, Ill.	5.00
Karnagis U., Detroit, Mich.	4.00
Katilienė V., Wildwood, N. J.	4.00
Radzevičius A., Chicago, Ill.	3.00
Gasparkienė D., Chicago, Ill.	3.00
Druktenis J., Chicago, Ill.	1.00
Valančius A., Cicero, Ill.	3.00
Belonas P., Philadelphia, Pa.	3.00
Bernatonis A., Philadelphia, Pa.	3.00
Sakenas P., Melrose Park, Ill.	3.00
Rainienė M., Melrose Park, Ill.	3.00
Skuodienė O., Melrose Park, Ill.	3.00
Urbelis R., Melrose Park, Ill.	3.00
Buckholl I., Coxsackie, N. Y.	2.00
Lukas A., Philadelphia, Pa.	3.00
Tomošaitienė O., Manchester, Conn. ..	3.00
Galčius E., Blissville, L. I., N. Y.	2.00
Tamashaskas M., New Philadelphia, Pa.	3.00
Jablonskienė V., Chicago, Ill.	2.00
Uselis P., Chicago, Ill.	2.00
Auveičia A., Cicero, Ill.	3.00
Vaišvilienė V., Cicero, Ill.	3.00
Jenkevičius D., Chicago, Ill.	3.00
Vosylienė K., So. Boston, Mass.	2.00
Pavasarienė E., So. Boston, Mass.	3.00
Mockus E., Los Angeles, Calif.	2.00
Miscall R., Philadelphia, Pa.	2.00
Murauskienė J., Toronto, Ont., Canada	3.00
Kakta K., Chicago, Ill.	2.00
Vaimauskienė M., Chicago, Ill.	3.00
Melinienė S., Chicago, Ill.	3.00
Anis B., Library, Pa.	3.00
Matulaitis A., Earlville, N. Y.	3.00
Diršienė K., So. Boston, Mass.	3.00
Daugela S., Chicago, Ill.	3.00
Paterebas J., Cicero, Ill.	2.00
Balchunas A., Chicago, Ill.	2.00
Samis B., Chicago, Ill.	3.00
Samis A., Canada	2.00
Noreike H., Chicago, Ill.	3.00
Katauskis A. ir V., Chicago, Ill.	3.00
Lamberta J., New Philadelphia, Pa. ..	1.00
Slugienė O., Chicago, Ill.	3.00
Danisevičius A., Philadelphia, Pa.	3.00
Salutienė B., Yonkers, N. Y.	1.00
Lukasavičius J., Worcester, Mass.	3.00
Mikolaitis O., Waukegan, Ill.	3.00
Goodman B., Kewanee, Ill.	2.00
Rinugienė M., Chicago, Ill.	3.00
Sliniš D., Chicago, Ill.	3.00
Plančiūnas A., Chicago, Ill.	3.00
Linkus B., Freesoil, Mich.	3.00

Rusienė H., Dorchester, Mass.	3.00
Biekšienė D., Elizabeth, N. J.	3.00
Briedienė V., W. Philadelphia, Pa. ...	3.00
Abramavičienė, Chicago, Ill.	2.00
Rukus M., Buckland, Conn.	3.00
Pavilonienė M., Scranton, Pa.	3.00
Plauskienė M., Scranton, Pa.	2.00
Andrilienė S., Athol, Mass.	3.00
Vinguraitis M., Brooklyn, N. Y.	2.00
Alaškevičienė O., Waterbury, Conn. ..	3.00
Praleikienė R., Kingston, Pa.	3.00
Krivitzky A., Muskegon, Mich.	1.00
Valatkevičius A. ir M., Worcester, Mass.	3.00
Kazlauskas M., Scranton, Pa.	3.00
Panarauskiene M., Waterbury, Conn.	3.00
Maticas J., Bayonne, N. J.	3.00
Climovech T., Centralia, Ill.	3.00
Gustienė A., Simsbury, Conn.	3.00
Belėkevičius V., Sheboygan, Misc.	3.00
Navickas P., Baltimore, Md.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

CICEROS MARIJONŲ RĖMĖJŲ SKYRIUS DIRBA

Cicero, Ill. — Marijonų rėmėjų vietinio skyriaus susirinkimas bus gegužės 5 d., papapijos mokykloje 8 skyriaus kambaryje, 7:30 val. vakare. Visi rėmėjai, kurie priklauso ir kurie norėtų priklausyti, taipgi *Laivo* skaitytojai, kviečiami atsilankyti, nes turime daug svarbių dalykų svarstyti. Kaip žinote, gegužės 9 d. įvyks metinis bankietas, kurio reikalui turime pasidarbuoti. Paš pirm. A. Valančių randasi palikta 50 tikių, kurie būtina turi būti išplatinti. Kadangi šis bankietas rengiamas Chicagos Marijonų rėmėjų apskrities, tai turime turėti už pareigą padirbėti, kad įvyksiančiame bankiete Ašros Vartų parap. svetainėje tikrai ciceriškai pasirodytume, kaip ir visur kitur.

Antras, vienas svarbiausių dalykų yra, tai pašventinimas pirmos lietuvių seminarijos koplyčios, kuris įvyks birželio 6 d. Tai istorinis įvykis. Į šias iškilmes bus kviečiamos visos draugijos, nes pašventinimo iškilmėse dalyvaus didis lietuvių prietelius J. E. vyškupas O'Brien.

Taigi, šia proga ir kviečiu visus Marijonų rėmėjus ir norinčius jais tapti koskaitlingiausiai atsilankyti į susirinkimą geg. 5 d., nes mūsų skyriui priklauso apie 100 narių. Tai didelis būrys, ir, jei mes visi gražiai pasirodysime gegužės 9 dieną metiniame bankiete, iš tikrųjų būtų didelė garbė šv. Antano parapijai. Tat, į darbą visi, nes tik vienybėje visa galybė!

A. Valančius, pirm.

IŠ MARIJONŲ RĖMĖJŲ KOLONIJŲ VEIKLOS

Sekmadienį, balandžio 25 d., įvyko Marijonų Rėmėjų Draugijos keletas parengimų ir vienas susirinkimas. Susirinkimas įvyko Melrose Parke (Marijonų rėmėjų 1 skyrius), kuris buvo labai skaitlingas ir nariais ir nutarimais. Raportą patiekė Antanina Švilpauškienė. Paaikškėjo, kad melroseparkiečių tarpe pastaruoju laiku begalo didelis sujudimas. Jie pasiryžę atsiekti užsibrėžtą tikslą — įamžinti Melrose Parko lietuvių vardą, įdedant spalvuotą langą Seminarijos naujojo koplyčioje už 500 dol. Ši suma yra gana didelė, bet jie tikisi su rengiamuoju bankietu gegužės 16 d. būtinai užpildyti kvotą. Nėra abejonės, kad kvota bus užpildyta, nes darbščioji komisija susidedanti iš Janušauskienės, Bacevičienės, Švilpauškienės, Skodžienės, Pocienės, Šimanskio, Kantauto ir daugelio kitų, platina tikietus, ir uoliai rengiasi prie bankieto.

Marquette Parko Marijonų rėmėjai turėjo kauliukų žaidimo pramogėlę, kuri gana gražiai pavyko. Dalyvavo apskr. pirm. A. Bacevičius ir kun. V. Čižauskas, M.I.C., kuris pasakė gražią kalbą ir nuoširdžiai dėkojo visiems darbuotojams ir susirinkusiai publikai, taip gražiai parėmusiai Marijonų reikalus.

Reikia pažymėti, kad Marquette Parko skyrius labai gražiai įsijudina; turi gana darbščių veikėjų, pav., Aleksandra Jonaitienė ir Marcijona Dargelienė, kurios prirašė net 7 naujas nares.

Brighton Park Marijonų rėmėjai turėjo kauliukų žaidimo pramogą p. Navickienės namuose, kurie buvo taip prisipildę svečiais, kad net pereiti nebuvo galima. Visa tai buvo nuopelnas p. Navickienės su dukterimis ir žentais, kurie visa siela pasišventę padarė, kad ši pramoga būtų tokiu pasisekimu. Prie šios pramogos pasisekimo daug prisidėjo uolios veikėjos: Norbutienė, Atroškienė ir kitos.

Skaitlingas būrys atsilankusių į pramogą tiesiog nustebino apskrities valdybą, kuri buvo irgi atvykusi.

West Side Marijonų rėmėjai taipgi turėjo vakarėlį, kuris gražiai pavyko. Nors ir žmonių, dėl šalto oro, neperdaugiausia atsilankė, bet nuo vakarėlio atliks gražiaus pelno.

Reikia pažymėti, kad į vakarėlį atsilankė labai daug jaunimo.

Tarpe vietinių matėsi svečių iš Melrose Park, Town of Lake, Brighton Park ir net tolimo Roselando. Šis bendradarbiavimas ir svečiavimasis vienu su kitais, rodo gražią ateitį. Už tai ir jiems visiems priklauso nuoširdus ačiū.

Negaliu praleisti nepadėkojęs Mr. ir Mrs. Higgins, Juozui Misevičiui ir Mykolui Jasnauskui, kurie savo dovanomis prisidėjo prie šio vakarėlio pavykimo. Taip pat labai ačiū laidotuvių direktoriams — Lakavičiams, kurie atsilankė ir žymiai parėmė. Ant galo dėkoju visiems darbininkams, tikietų platintojams ir šeiminkėms, kaip tai: Kulbienei, Pocienei, Šliogerienei, Dačiolienei, Balčiūnienei, C. Drukteniui, Fabijonui, Ig. Kryževičiui, L. Jusevičiui, Stumbriui ir visiems, kurie atsilankė ir paremti šią pramogą.

Apskr. rašt.

CHICAGOS APSKRITIES MARIJONŲ RĖMĖJŲ DRAUGIJA

rengia

BANKIETĄ

Sekmadienį, gegužės 9 d., 1937

AUŠROS VARTŲ PARAP. SALEJ
2323 W. 23rd Place Chicago, Ill.

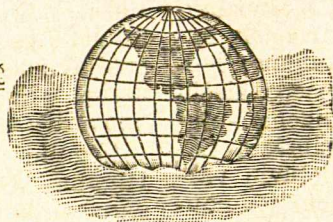
Pradžia 6 val. vak.

— Visi kviečiami Atsilankyti —

Pelnas skiriamas naujai statomajai Marijonų Seminarijos koplyčiai.

Marijonų Seminarijos Naujosios Koplyčios pašventinimas įvyks Birželio 6 d. Tad, Marijonų rėmėjų skyriai, ruoškitės prie šių reikšmingų iškilnių! Tą pačią dieną Marijonų ūkyje įvyks piknikas.

Katalikų Pasulyje

NACIAI BAUDŽIA KATALIKŲ KUNIGUS

Berlynas, Vokietija. — Nacių liaudies teismas balandžio 28 d. tris katalikų jaunimo organizacijų dvasios vadus kunigus nuteisė kalėti.

Kun. J. Rossaint iš Dusseldorfo nuteistas 11 metų kalėti ir 10-iai metų pilietinių teisių netekimu. Kun. F. Steber nuteistas 5 metus kalėti ir 5 metams netekimu pilietinių teisių. Kun. K. Kremer nuteistas 18 mėnesių kalėti.

Be to, vienas pasaulininkas jaunimo vadas, H. Juelich, nuteistas du metus kalėti ir dviem metams pilietinių teisių netekimu.

Išteisinti Katalikų Jaunųjų Vyrų sąjungos generalinis sekretorius J. Clemens ir dar du kiti asmenys.

Už ką jie nuteisti? Tai nepaprastai svarbus klausimas. Naciai radę, kad šie visi kaltinamieji bandė iš katalikų ir komunistų jaunimo sudaryti bendrą frontą prieš nacių. Šis nacių "radimas" išsiperėjo jų galvose, jie sudarė klastotus kaltinimus ir jų pačių kontroliuojamas teismas kaltinamuosius pripažino kaltais ir nuteisė. Kas tai girdejo, kad katalikų vadai savo jaunimą jungtų su komunistais!

Tuo būdu naciai dar kartą prisipažįsta pasauliui, kad jie persekioja katalikus, o ypač jaunimo vadus, kurie gina jaunimą nuo pagoninimo. Nežiūrint užsidengimo teismais, nacių klastingi žygiai pakankamai aiškūs.

PRIPAŽĪSTA ŽODŽIO LAISVĘ KOMUNISTAMS

Washington. — Jugt. Valstybių vyriausias teismas 5 balsais prieš 4 pripažino žodžio laisvę komunistams.

Georgia valstybėje vienas negras komunistas buvo nuteistas kalėti už negrų kurstyimus. Vyriausias teismas rado, kad jis be reikalo nuteistas ir bausmę panaikino.

DAUG MISIJONIERIŲ Į MISIJŲ ŠALIS

Montreal, Kanada. — 1936 metais 192 kardiniečiai kunigai ir 105 seserys vienuolės išvyko į svetimas šalis misijonieriauti.

REIKALAUJA SUVARŽYTI KOMUNISTŲ VEIKLĄ

Dublinas (Airijoj). — Airių krikščionių fronto organizacija reikalauja Airijos vyriausybės visiškai suvaržyti komunistų propagandą Airijoje, kadangi komunistų veikla grėšia religijai, valstybei, socialiam gyvenimui, laisvei ir gyventojų ramybei.

Be to, reikalauja, kad visoj Airijoje pramonėse būtų vykdomas socialis teisingumas, kaip tas yra nurodyta Popiežiaus enciklikomis. Pagaliau reikalauja savo vyriausybės pripažinti ispanų nacionalistų valdžią Ispanijoje.

139 KRIKŠČIONYS BROLIAI — RADIKALŲ AUKOS

Washington. — De La Salle Brolių kongregacija iškelia aikštėn, kad Ispanijos radikalai sušaudė, arba kaip kitaip nužudė 139 jos narius — krikščionis brolius.

Kilus pilietiniam karui Ispanijoje buvo 1,150 krikščionių brolių. Visi ispanų tautybės. Jie vedė 110 įvairių mokyklų visuose didesniuose miestuose. Radikalų valdomuose srityse jų mokyklos arba sudegintos, arba sugriautos.

Kongregacija per ilgiausius metus įnešė nepaprastai daug darbo į tas mokslo įstaigas. Radikalai kraujageriai su vienu užsiėmimu tai sunaikino. Dingo visas sudorotas turtas — tautos brangenybė. Kas skaudžiausia, kad labai nukentėjo ir patys mokytojai švietėjai. Ir tik dėl to, kad jie katalikai.

VIENUOLIS KALTINAMAS VALSTYBĖS "IŠDAVYBE"

Berlynas (Vokietijoje). Naciai traukia tieson pranciškona brolių Donatą iš Fraundergo vienuolino, netoli Fuldos. Jis kaltinamas valstybės "išdavyste."

Brolio Donato parašė laišką savo draugui Amerikoje. Laiškas pakliuvo naciams.

Jis tarp kitko rašė:

“Jums Amerikoje reikėtų Hitlerio ir jo gaujos. Būk tikras, visokia laisvė išnyktų. Visos jūsų 48 valstybės būtų pakeistos kalė-jimu, arba koncentracijos stovykla. Jūs daug kuo skundžiatės. Pas mus kiek vienas skundžiantysis turi eiti stačiai į koncentracijos stovyklą.

SERGA SCRANTONO DIOC. VYSKUPAS

Seranton, Pa. — Jo Eksc. vyskupas T. C. O'Reilly, Serantono diecezijos vyskupas, sunkia serga savo namuose.

REIKALAUJA RELIGIJŲ PAMOKŲ

Buenos Aires (Argentinoje). — Buenos Aires provincijoje visose valdiškose mokyklose religijos pamokos mokiniams yra pri- valomos.

Taip nėra kitose Argentinos provincijose. Dabar kai kurių provincijų mokytojai atsiunčia vyriausybei prašymus, kad religijos pamokos būtų įvestos ir tų provincijų mokyklose.

RENGIAMASI MINĖTI POPIEŽIAUS GIMIMO SUKAKTUVES

Vatikanas. — Čia rengiamasi iškilmingai minėti Šventojo Tėvo, Pijaus XI gimimo sukaktuves, kas įvyks gegužės mėn. 31 d.

Tą dieną bus formaliai inauguruota ir Pontifikalinė Mokslų Akademija, kuri neseniai pertvarkyta. Patys Šventasis Tėvas dalyvaus inauguracijoje.

Gegužės mėn. 31 d. Popiežius bus sulaukęs 80 metų amžiaus.

JIS UŽTIKRINA RELIGIJAI LAISVĘ

Valencija, Ispanija. — Britų liberalų moterų delegacija atvyko pas ispanus radikalus.

Premjeras Largo Caballero kalbėdamas šiai delegacijai pareiškė, kad Ispanijos būsimoji valdžios forma bus išspręsta rinkimais, kaip greit bus likviduotas sukilimas. Anot jo, bus parlamentarinė valdžia ir absoliuti laisvė religijai ir pamaldoms.

(Reikia abejoti, kad radikalai įstengs likviduoti “sukilimą.” O jei laimėtų, išnyktų ne tik religinė, bet ir visokia laisvė. Maskvos bolševikai vadovautų Ispanijoje. Į tai atsižvelgus, Valencijos radikalai negali laimėti.)

Nankingas, Kinija. — Balandžio 26 d. čia išventintas katalikų kunigu kinietis Liang Shihchi. Pažymėtina tas, kad šiame senovės Kinijos mieste pirmąjį kartą įvyko katalikų kunigo išventinimas.

LIETUVIAI AMERIKOJE

PAGERBS KLEBONĄ KUN. A. BALTUTĮ

Marquette Park (Chicagoj). — Gegužės 16 d., Gimimo Panelės Švenčiausios parapijonai rengia pagerbtuvių bankietą savo mylimam klebonui gerb. kun. Aleksandriui Baltučiu varduvių ir 10 metų parapijos klebonavimo sukaktuvių proga.

Tai bus labai reikšmingos sukaktuvės, nes gerb. kleb. kun. A. Baltutis ne tik klebonauja šioj parapijoj dešimt metų, bet jis šią parapiją suorganizavo ir pastatė labai gražią bažnyčią.

Dalindamiesi džiaugsmu su parapijonais, šia proga nuoširdžiai linkime gerb. kun. A. Baltučiu daug Dievo palaimų!

PASIRYŽĘ SUKELTI NAUJŲ VARGONŲ FONDĄ

Lawrence, Mass. — Šv. Pranciškaus parapijos nariai didžiuojasi turėdami puikų Dievo namą, kuris yra dailios architektūros iš oro, taip pat yra labai puikiai išpuoštas vidus. Parapijiečiai yra dėkingi Aukščiausiam, kad mums skyrė darbštų ir visų mylimą kleboną kun. Praną M. Jūrą, kurio sumanumu tapo įtaisytas varpas ir naujos šviesos, pritaikintos bažnyčios stiliui. Garbė kun. Juru ir parapijiečiams, kurie vieningai darbuojasi. Dabar choristai su pagalba gerų parapijiečių yra pasiryžę sukelti fondą įtaisyti naujų vargonų. Be abejonės, šis užsimojimas irgi greit bus įvykdytas.

— Parapijiečiams buvo malonu klausytis pamokslų jauno, energingo, darbštaus, gražiai lietuviškai kalbančio misijonieriaus, kun. Vaško, M.I.C., kuris taip gražiai skelbė Dievo žodį nuo balandžio 5 d. iki 18 d. Šio jauno misijonieriaus pasakyti pamokslai ilgai pasiliks tikinčiųjų širdyse.

NAUJOS BAŽNYČIOS FONDAS AUGA

Waukegan, Ill. — Kun. Čužausko klebonaujamoje bažnyčioje šiuo laiku eina smarki rinkliava naujos bažnyčios statybos fundui. Atsiranda daug nuoširdžių parapijiečių, kurie prisideda prie statybos fondo aukodami net po šimtinę. Šiuo laiku fonde yra \$30,096.07. Matydami tokį nepaprastą parapijiečių duosumą, reikia tikėtis, kad neužilgo Waukegano padangėse iškils graži bažnyčia.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

MIRĖ KUNIGAS K. KANKELE

Kaunas. — Iš panevėžio praneša, kad ten apskrities ligoninėje mirė kun. K. Rankelė, prieš kelis metus gyvenęs Kaune prie Karmelitų bažnyčios. Kun. K. Rankelė palaidotas balandžio 13 d. Ramygaloje.

GEGUŽĖS MĖNUO—VILNIAUS MĖNUO

Vilniaus Vadavimo sąjunga ir Vilniaus Geležinis Fondas gegužės mėnesį paskelbė Vilniaus mėnesiu, kurio reikalais rūpintis sudaryta ypatinga komisija iš pirm. kan. P. Dogelio, narių prof. kan. F. Kemėšio, kun. N. Švogžlio, dr. V. Kauzos ir kitų.

Komisija išleido atsišaukimą, kuriuo kviečia viso pasaulio lietuvius per šį mėnesį atskreipti į stebuklinguosius Aušros Vartus, maldaujant laisvės Vilniaus Sostinei ir surengti Vilniaus minėjimus su vilnietiškom kalbon, vilnietiškais vaidinimais, koncertais ir panašiai.

POTVYNIS PADARĖ 80,000 LITŲ NUOSTOLIŲ

Jurbarkas. — Jurbarko miestą, esantį prie Nemuno, šiemet buvo ištikęs nepaprastai didelis potvynis. Apytikriais apskaičiavimais miesto gyventojams padaryta nuostolių už 80,000 litų. Tokio potvynio ir seniausio miesto žmonės neatmena.

ATIDARYTA VILNIAUS KATEDRA

Vilniaus Katedroje po kelerių metų pertraukos buvo atlaikytos iškilmingos pamaldos. Kaip žinome, katedra gerokai nukentėjo nuo potvynio ir iki šiol buvo remontuojama. Iš dalies jau pataisyta ir galima laikyti pamaldos, bet iki visiškai bažnyčia bus atnaujinta, praeis dar daug laiko.

VILNIAUS KRAŠTE TIKRAI BADAS

Katalikų žurnale *Kultūra* įdėtas straipsnis, kuris vaizduoja bado baisenybes Vilniaus krašte. Žurnale tarp kitko rašoma: "Vilniaus krašte badauja daugiau kaip 100,000 žmonių. Aš pats atlankiau bado ištiktas sri-

tis. Kraujas gyslose stingsta, kai žiūri į tuos nelaiminguosius. Daugelyje lūšny, kurios neturi net kaminų ir kurios pilnos tvankios smarvės, aš sutikdavau senius ir vaikus, sutinusius iš bado. Kitose lūšnose aš mačiau žmones, kurie maitinosi sėlenomis, maišytomis su supuvusiomis bulvėmis, žolėmis ir mediena. Aš klausiau patį save: nejaugi dar galima matyti tokius vaizdus XX amžiuje Europos centre, Lenkijoje? Deja, tai liūdina tikrovė."

IŠ ŽYDŲ Į KATALIKUS

Upynos miestelio (Tauragės ap.) gyventojas žydas Leiškis (21 metų vyras) perėjo į katalikų tikybą. Krikštas įvyko Varsėdžių bažnyčioje.

IR LIETUVOJE PAVASARIS VĒLUOJASI

Kaunas. — Šiemet pavasaris vėluoja. Kartkartėmis vis sninga ir protarpiais pasidaro visiškai žiemos vaizdas. Prieš savaitę net Dzūkijoje žmonės važinėjo rogėmis per ežerus. Žuvų nerštas dar neprasidėjo, bet lydekos netrukus pradės neršėti.

Apsčiai pasirodė paukščių keleivių: špokų, vieversių, pempių. Nesuskaitomi pulkai žąsų traukia į šiaurę. Jų svarbiausios poilsio buveinės — tai šiaurės Lietuva, ypač Joniškio, Žeimelio, Meškučių apylinkės; ten pilni laukai jų užgulti.

Kovo 19 d. pastebėti pelėsakaliai, 28 d. giedojo juodieji strazdai, tą pačią dieną Kauno apylinkėse pastebėtos pirmosios kielės, o 29 d. iš Kauno ir Utenos apylinkių gautos žinios apie pasirodžiusius gandrus.

Miškai ir laukai pagyvėjo: girdėti startų, vieversių, žylių giesmelių, o sausuose Dzūkijos šiluose skamba skardus ligučių (mūsiškis vieversys) balsai.

Prieš keletą dienų pražydo baltalksniai ir lazdynai.

L. A.

Platinkite naudingiausių laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Kunigų Seminarijos Koplyčios Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

☒ Tėvas JONAS JAKAITIS, M. I. C. — Marian Seminary — Hinsdale, Illinois

92.364290